

[Erik B. Smith]

gør, at fortsat bistand er betænkelig, at ministeren så giver en redegørelse herom til Udenrigsudvalget.

Debatten om de folkelige organisationers deltagelse i ulandsarbejdet har været ret omfattende på det sidste. Lad mig sige klart, at lønnen for en ulandsfrivillig har været uændret de sidste 10 år, og at en månedsløn på 6.000-7.000 kr. naturligvis er mange penge i et udviklingsland, men ikke ret meget målt med dansk alen, når man tænker på de kvalitetskrav, der i dag stilles til de frivillige og deres arbejdsindsats.

Socialdemokratiet vil ikke undvære de frivillige. Vi finder, at de er et nyttigt og vigtigt element i ulandsarbejdet. Noget andet er så, om man i højere grad end i dag kan inddrage lokal arbejdskraft. Det må naturligvis løbende vurderes, for det er vigtigt, at projekterne forbliver levedygtige, også efter at dansk arbejdskraft har forladt projektet. Det er i øvrigt en betragtning, der ikke alene er gældende for det frivillige arbejde, men vel for al dansk ulandsbistand.

Jeg vil i øvrigt gerne give nogle kommentarer til enkelte af landene i den rullende femårsplan. Først og fremmest Costa Rica, hvor det af redegørelsen fremgår, at en dansk leverance af ammoniakledning til Costa Ricas kunstgødningsfabrik er undervejs. Jeg undrer mig over den sætning. Costa Rica ligger jo klart over den af Folketinget fastsatte indkomstgrænse, og jeg vil gerne sige til udenrigsministeren, at Socialdemokratiet i alt fald ikke vil lægge stemmer i Finansudvalget til en sådan bevilling. Mellemerika er et område med stor fattigdom. Først og fremmest Nicaragua og Honduras, men også El Salvador har behov for overgangshjælp nu, hvor fredsforhandlingerne ser ud til at have nået en lykkelig afslutning. Costa Rica er faktisk det land i regionen, der mindst af alle har brug for bistand, og vi ønsker altså ikke at medvirke til, at der kommer yderligere danske gaver til Costa Rica.

For så vidt angår Thailand fremgår det af redegørelsen, at man forbereder nye aktiviteter. Her mener jeg, det er et spørgsmål, om det er arbejdskraften værd. Thailand ligger næsten oppe på den stipulerede indkomstgrænse, og med en vækst i bruttonationalproduktet på 6½ pct. pr. år er det et spørgsmål om et eller to år, før Thailand ikke længere opfylder betingelserne for at modtage dansk bistand, og så skal

vi have valgt et nyt programsamarbejdsland til afløsning.

I Socialdemokratiet afventer vi med spænding Industrirådets udspil om et aktivt, forpligtende samarbejde mellem danske virksomheder og virksomheder i ulandene. Når det kommer, vil vi fordomsfrit se på oplægget. Vi er enige i, at det er vigtigt at støtte og udvikle virksomhederne i udviklingslandene. Her er det måske på sin plads at minde om Uruguayrunden, hvor EF efter Socialdemokratiets opfattelse ikke har spillet en alt for flatterende rolle. Den bedste form for ulandsbistand er utvivlsomt at sikre udviklingslandene adgang til de rige markeder uden handelshindringer. Kun på den måde kan man få varige forbedringer og en blivende gunstig udvikling af produktionsapparatet i udviklingslandene. Vi vil faktisk opfordre udenrigsministeren til mere aktivt at støtte udviklingslandenes krav i de såkaldte Uruguayrunder.

Den svenske BITS-ordning, der, så vidt vi forstår, er en gavebistand kombineret med andre finansieringsformer, som også kendes i andre lande, Finland, Norge, Tyskland osv., er vi i Socialdemokratiet også interesserede i, og vi opfordrer udenrigsministeren til at indkalde partierne til en drøftelse af, på hvilken måde en sådan ordning kan fungere. Men jeg vil gerne lige sige, at vi ingen forestillinger har om, at man kan bruge ordningen også i de såkaldte mellemindkomstlande.

Det er vigtigt at adskille debatten om frivillighedsprogrammer og projektprogrammer fra de folkelige organisationer. Projektprogrammerne udføres som altovervejende hovedregel med stor professionalisme, og ikke mindst under indtryk af de betydelige ressourcer, der er til rådighed i ulandsbevillingen, finder vi i Socialdemokratiet, at de folkelige organisationers bistandsprojekter skal vurderes efter et kvalitetsprincip og ikke efter en tilfældigt opsat begrænsning, som jeg forstår er 5 pct. af den samlede bilaterale bevilling. Bistandsprojekterne fra de folkelige organisationer skal vurderes efter samme målestok som Danidas egne projekter, og det er vigtigt, at det alene er kvaliteten, der er afgørende. Om det så betyder, at de frivillige organisationer lægger beslag på 9 pct. eller 3 pct., finder vi er underordnet.